

ЖИВУЙТЕ, ЯК БРАТИ НАЗАРЕНКИ!

ЗА 22 ГОДИНИ—2380 ЦЕНТНЕРІВ З 55 ГЕКТАРІВ НИВИ!

Молодий комбайнер з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району, позамишулорічний володар вимпелу газети «Молодий комунар» «Кращому молодому жєнцю Кіровоградщини», кавалер Знака ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть» Григорій Назаренко, намолочуючи щодня близько 1000 центнерів, видав із бункера свого комбайна 7817 центнерів хліба. Першого серпня Григорій за 22 години намолотив 2380 центнерів. Це — рекордний намолот! Г. Назаренко живе з своїм братом Павлом на комбайні «Нива».

ВАШ ТРУД ЗБАГАЧУЄ ВІТЧИЗНУ!

ТЕЛЕГРАМА

Колгосп імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району. Григорію та Павлу НАЗАРЕНКАМ.

Кіровоградський обласний комітет комсомолу сердечно поздоровляє вас із високим трудовим досягненням. Рівняючись на комбайнерів Ростовської та Запорізької областей, ви за 22 години безперервної роботи намолотили 2380 центнерів зерна. Успіх забез-

печили досконале знання техніки, висока трудова активність.

Наслідуючи ваш приклад, молоді комбайнери області ще активніше включаться в змагання за високі трудові здобутки, за якнайшвидше закінчення косовиці ранніх зернових.

Кіровоградський обком ЛКСМУ.

З ПЕРЕМОГОЮ!

● 1 та 2 серпня на полях прославленої тракторної колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, де бригадиром двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, відбулися перші республіканські змагання юних орачів серед школярів.

В результаті напруженої боротьби перше загальнокомандне місце і звання чемпіонів виборола команда нашої області.

Чемпіонкою серед двадцяти п'яти представниць областей України стала також наша землячка Людмила Настенко з Солгутівської середньої школи Гайворонського району.

Чемпіон республіки серед юнаків — учень Нехворощанської середньої школи Новосанжарського району Полтавської області Сергій Костяний.

(Репортаж про ці захоплюючі змагання, розповідь про перемогу наших земляків читайте в наступному номері газети).

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 94 (1886).

3 СЕРПНЯ
1974 р.
Ціна 2 коп.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Григорій НАЗАРЕНКО з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району намолотив 7817 центнерів зерна.

Степан РОДЗЯК з колгоспу «Зоря комунізму» Долинського району — 6432.

Леонід БИЧЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району — 6236.

Володимир БІЛИЙ з колгоспу імені Леніна Долинського району — 5720.

Микола МИГОЛЬ з колгоспу імені

ні Леніна Долинського району — 5679.

Федір ДАВИДЮК з колгоспу імені Суворова Устинівського району — 5607.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району — 5312.

Микола ЛАНКРАТОВ з колгоспу імені Фрунзе Долинського району — 5305.

Анатолій ДЖЕНКО з радгоспу «Інгульський» Устинівського району — 5041.

Петро ШЕПЕЛЬ із Сагайдацької птахофабрики Устинівського району — 4839.

Микола СТАЗІЛОВ з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району — 4795.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району — 4734.

Дмитро ГРИПІЧ з радгоспу «Устинівський» Устинівського району — 4618.

ЖИВУЄ степ. Йдуть полем комбайни, і ведуть їх не тільки ветерани хлібної ниви, а й хлопці з комсомольськими значками на грудях. З'явилась шоста зірка на агрегаті Леоніда Биченка, шоста сходинка до п'єдесталу кращого молодого жєнця Кіровоградщини.

В полі сьогодні — не тільки механізатори. З свіжими новинами прийшов до хліборобів Володимир Вербецький. Він розповів, як ідуть справи у їхньому колгоспі імені Свердлова, що в Бобринецькому районі, як живе країна. А в колгоспі імені Кірова знайомить комбайнерів з подіями дня Микола Тагун. Обидва вони — слухачі гуртків комсомольської політосвіти. І хоч хлопцям не довелось тримати в руках кермо степового корабля, у цю гарячу пору вони не можуть стояти осторонь боротьби за врожай четвертого року п'ятиріччя.

І Володимир, і Микола — агітатори. Протягом року мінімізували їхні знання з марксистсько-ленінської теорії, гартувались ідеї переконання. Тому влітку для них, як і для багатьох комсомольців області, немає кашкул. Прийде жовтень, і всі вони згадають, як пішли агітаторами на передній край боротьби за великий хліб. І допомагали тоді юнакам і дівчатам знання, набуті в комсомольських гуртках.

До початку нового навчального року в мережі комсомольської політосвіти залишилось, здавалось б, ще багато часу. Та завчасно готуються до нього комсомольські організації промислових підприємств, колективних господарств, установ. В районах закінчується робота по затвердженню пропагандистів, уточнена мережа, визначено гуртки. Жоден комсомолец, який не навчається заочно чи у вечірній школі, не повинен залишитись поза комсомольським всеобучем. І

це усвідомлюють в більшості організацій.

Намагаючись підготуватись до занять якомога краще, райкоми та міськкоми ЛКСМУ перш за все звертали увагу на прорахунки минулого року, з тим, щоб не допустити їх знову. Серйозно підійшов до комплектації пропагандистів Знамянський МК ЛКСМУ. Майже всі керівники гуртків тут — комуністи, переважна

заняття молоді, незалежно від програми. Форми навчання мають бути найдоступнішими, а рівень викладання програмового матеріалу тільки високим. Тому великі нивки ставляться перед райкоми комсомолу відносно підготовки пропагандистів. Досвід країн з них має стати надбанням кожного. А такі є і в Новоукраїнському, і в Бобринецькому, і в Світловодському, і в інших районах.

В новому навчальному році заняття повинні будуватись так, щоб кожне з них залишило глибокий слід у свідомості

ДО МОЛОДОГО ТРУДІВНИКА— ІЗ ПАЛКИМ СЛОВОМ

більшість — люди з вищою освітою. Рекомендуючи програму занять, міськком виходив із запитів молоді, керувався необхідністю створення того чи іншого гуртка. Так, в колективах, де мають місце випадки впливу на молодих трудівників релігійних пережитків, юнаки й дівчата вивчають основи атеїстичних знань.

У РАЙОНАХ області зараз проходять наради, семінари пропагандистів та секретарів комітетів комсомолу з питань комсомольської політосвіти. На них ставляться конкретні завдання, які треба вирішувати протягом року.

Вивчення праць класиків марксизму-ленінізму, провідних документів сучасності, матеріалів ХVII з'їзду ВЛКСМ, глибоке усвідомлення міжнародної діяльності Комуністичної партії і Радянського уряду — стануть невід'ємними в

юнака чи юнки. Багато тут залежить від підготовки, проведеної влітку. Тому й дивує, що не дуже в цьому питанні поспішають комсомольські ватажки окремих господарств Олександрівського, Петрівського, Устинівського та деяких інших районів. Хоч відомо, що підготовку до роботи гуртків слід завершити вже в серпні.

Новий навчальний рік в мережі комсомольської політосвіти розпочнеться Ленінським уроком «Вчимося комунізму, будемо комуністами». Він повністю відповідає завданням сьогоднішнього дня. Адже ми йдемо дорогою батьків. І, як сказав на ХVII з'їзді ВЛКСМ Леонід Ілліч Брежнев: «Впевнено йдучи по цій дорозі, молодь продовжує шлях, початий Великим Жовтнем».

Програма виступу «Моя адреса — Радянський Союз» народилась в агітбригаді «Іскра» Кіровоградської обласної організації. Керує колективом П. М. Рашков. Глядачі завжди тепло вітають култарні ініціати, які часто виступають перед робітниками і хліборобами.

На фото: виступає агітбригада «Іскра».

Фото В. КОВПАКА.

ЇХНІЙ ПОСТ — У ПОЛІ

Бібліотекарем у селі комсомолка Галина Матяк. Бібліотека у правому крилі Будинку культури, що біля серед розкішного парку. На стелажах — тисячі книг, читачів багато.

Тільки не здивуйтесь, що робочий час, а бібліотека замкнена, що Галина тут немає. Не знайдете її ці години у кабінеті волонтерів у своїй кімнаті й секретаря комсомольської організації Миколу Березовського. Обидва вони із свіжими газетами, журналами, прагнуть на тік.

В повному розпалі жнива. З поля йде великий хліб Батьківщини. Десятки машин з усіх трьох відділків везуть горох, пшеницю, ячмінь. Тік немов заводський цех. Має перемістити 134 тисячі центнерів зерна — 84 тисячі центнерів відправити на елеватор, інше засипати в ком-

ри. Тут 32 зерноочисні машини, десятки транспортів. Людей зовсім небагато, кожен зосереджений, зайнятий своєю роботою. Проте, в обідню перерву на короткі півгодини все стихає. І тоді гучно лунає голос політінформаторів. Партийна організація колгоспу Галину Матяк і Миколу Березовського призначила політінформаторами на току. Півгодини, іноді й менше часу — і все в них розраховане, продумане до хвилинки. Галина читає останні повідомлення з газет, новини про події, що відбулись у нас та за рубежом. А Микола в цей час перепише запитання трудявців току із скриньки, на якій напис: «Запитання до політінформаторів».

Закінчується перерва, люди розходяться до своїх агрегатів, до автомашин,

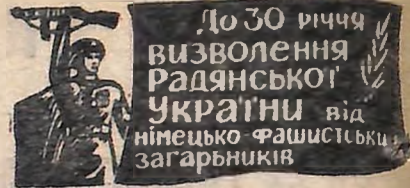
а Галина й Микола розкладають на столах журнали, газети, записують у зошити, що і де, на якій сторінці можна прочитати цікавого, випускають «блискавки», заповнюють бюлетені. Там — трудовий звіт комбайнерів про жнива, водіїв машин про перевезений хліб, звіт про те, як іде виконання продажу зерна державі.

А потім обом політінформаторам простелюються дві дороги у поле. Попутною машиною Галина їде у перший відділок, Микола у другий. Дві дороги, а завдання одне. «Блискавки» полетять прямо на пшви, до комбайнів, до комбайнерів, звідки йде хліб. Їх теж з нетерпінням чекають і Іван Семенович Яшан, і Микола Голованенко, і Григорій Молодець, всі дев'ятнадцять комбайнерів та ще дев'ятнадцять помічників. Політична інформація, бойове партійне слово зіграє героїв жнива, додає їм сил у дуже складній битві за хліб.

Тож не здивуйтесь, що не знайдете Миколу й Галину в селі. Вони — політінформатори. Їхній пост — у полі, на жнивях...

М. СТОЯН.

Колгосп імені Куйбишева Новомиргородського району.

НА ЕКРАНІ — ПОДВИГ

В середу в приміщенні кінотеатру «Комсомолец» відбувся урочистий кіновечір, присвячений 30-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників.

На нього прийшли робітники та службовці багатьох підприємств міста, до урочистої президії були запрошені колишні воїни-визволителі — Герой Радянського Союзу А. Т. Бурковський, Г. В. Балницький, В. О. Верхоланцев, кавалер 3-х орденів Слави В. С. Сомухін та інші. Ветеранів привітали піонери. Від імені молодих

воїнів виступили представники Кіровоградського гарнізону, які обіцяли гідно нести стяг захисників Вітчизни.

Після урочистої частини присутні переглянули документальну кінохроніку про визволення міста і сіл України від фашистських загарбників та художній фільм «Прорив» з кіноопері «Визволення».

В чим гордиться перед своїм святом помічнику машиніста електровозної вагтяної колони Знаменського локомотивного депо Вікторія ШЕГЛОВИЧ.

Колони, в якій працює вона, зобов'язана в днішньому році провести близько 5 тисяч великовагових поїздів, і, що особливо пам'ятають її друзі, перевезти в них понад норму 2500 тисяч тонн народногосподарських вантажів.

Фото Б. ВИТОХІНА.

4 СЕРПНЯ — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ЗАЛІЗНИЧНИКА

ЙДУТЬ ВЕЛИКОВАГОВІ

Приходять до людини визначні, або ж просто пам'ятні дати. Найчастіше буває так, що за роботою це зупиняється спеціально для обмірковування чи хоч би констатування результатів. А, оглянувши здобутки, перекопується — досягнення твої вагомі.

Ряди залізничників Знаменського локомотивного депо поповнює ділова, ініціативна молодь. Їй допомагають старші, досвідчені спеціалісти. Керівник електровозної колони комуніст В. В. Рій може гордитися своїми громадськими інструкторами машиністами К. Лисенком та О. Савицим, які добровільно очолюють по десять бригад.

Тут виростають такі хлопці як Олег Горобець, секретар комітету комсомолу цеху експлуатації локомотивного депо. 60 великовагових поїздів провели вони за перше півріччя разом з помічником М. Щербинюю. А свято — День залізничника — останній зустрічати в ролі самостійного машиніста, з чималим запасом знань і практичного вміння, переданого комсомольцями його друзями.

Навчання в залізничному технікумі допомогло швидше опанува-

ти науку господаря відповідальних перевелень ще двом спілчачам — М. Кошилову та С. Ігнат'єву. За 7 місяців четвертого року п'ятирічки хлопці провели 59 великовагових поїздів, з них понад 20 тис. тонн вантажів додатково. Зекономили 17 тисяч кіловат-годин електроенергії. Недавно тут наголосили: в обох колонах, очолюваних К. Лисенком і О. Савицим, не було випадку перевитрати електроенергії.

Григорій Баланенко, Віктор Голубенко, Сергій Пугачов — то молода комсомольська зміна, яка перейняла у відомих машиністів усе краще, цінне, що стосується їх професії.

Перед святом залізничника з колони В. В. Роя можуть з гордістю вівувати: провели понад 2,5 тисячі великовагових поїздів, перевезли близько 840 тисяч тонн вантажів додатково, зекономили електроенергії понад 400 тисяч кіловат-годин.

М. СЛЮСАРЕНКО,
працівник міськрайонної газети «Серп і молот».

М. Знам'янка.

ЛИСТ — В НОМЕРІ

Чия турбота?

«Дорога редакція! Пробачте, що турбую вас. Але набридло дивитись на ті недоліки, які завважають нам.

Я — інвалід Великої Вітчизняної війни другої групи. Проживаю по вулиці 50 років Жовтня, 13, вже не один рік. І кожної дощової днини страждаю. Та не лише я, а й всі жителі цього будинку. Справа в тому, що під час дощу вся вода тече в наш двір. А від цього багнюка збирається на проїжджій частині, біля під'їздів.

Мені здається, що цього могло б не бути, якби будинкоуправління № 5 проявило хоч трохи піклування про нас. Потрібно всього-на-всього кілограмів 50—70 асфальту, щоб підняти в'їзд у двір і всі проблеми будуть зняті.

І. РЕШЕТЦОВ,
інвалід Великої Вітчизняної війни.

ЩОБ ЕФІР БУВ ЧИСТИМ

Прочитавши в «Молодому комунар» замітку «Сумний кінець «Відьми», вирішив написати вам листа, в якому хочу висловити свої думки щодо радіохуліганів.

У вільний час виникає свій короткохвильовий радіоприймач і спостерігаю за роботою радіолюбителів — короткохвильовиків.

Але як швидко псується вистрій, коли в ефір проривається явсь «Відьма» чи «Фантомас» зі своїми пісеньками та лайками.

Я був свідком, а товіше брав участь у конфіскації «приставок» у двох учнів Добровеличківської школи-інтернату. Як хазяїно думують в ефірі їхні позичні «Легенди голландець» та «Віні-Пун» і якими мовчазними вонн стовпи перед заступником директора школи! І це тоді, коли в школі працюють радіотехнічний та фізичний гуртки! Там же гуртки працюють в середній школі та в Будинку піонерів. Але ж в ефірі велика кількість радіохуліганів вже з немалим «стажем».

Їх могло б бути менше, якби радіолюбительська справа в області була поставлена краще. В районних комітетах ДТСААФ потрібно розгорнути роботу курсів радіотелеграфістів, телевізистів, відкрити колективні радіостанції, до роботи в яких заохочувати молодь, яка цікавиться радіотехнікою. Потрібно також залучати громадськість для боротьби з радіохуліганіями.

А. ІРХА,
керівник технічних гуртків Добровеличківського Будинку піонерів.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТ

«БІЛІ ПЛЯМИ» В ОБОВ'ЯЗКУ

- Відсутність бойового змагання — низька якість
- Прорахунки в роботі заводської первинної

РІК від року зростають запити покупця на продукцію масового вжитку. І зрозуміло те, що питання підвищення якості продукції є найважливішим у трудовому житті колективів підприємств, котрі її виробляють.

Кіровоградський завод «Червоний Жовтень» виготовляє близько десяти видів необхідних для населення побутових товарів. Це — ліжка, блоки для матраців, вішалки, металеві сітки й колосники для пічок і плит та інші вироби. Але на заводі це завжди все гаразд із виробництвом цієї продукції. Передусім ослаблена боротьба за її якість.

Щомісяці тут, як розповіла нам начальниця відділу технічного контролю Світлана Чукова, проводиться «дні якості». З актів проведення таких дізнаємось про постійні зауваження комісії, що здійснює перевірки, стосовно одних і тих же дефектів. Часто допускається пофарбування іржавих деталей, після електроварильних робіт з них не знімається шлак та металобризки, деколи — не рихтуються прогони, трапляються перекоси сплинок через відсутність шаблонів для перевірки готових ліжок. Серед причин, через які в роботі підприємства допускаються недоліки, секретар партійної організації, начальник виробництва заводу М. Ю. Волер назвав як найприкріше — погане постачання заводу потрібним матеріалом. А це викликає перебої у виробництві продукції, відбивається на зарплаті робітників. Першою бідою тут називають веденку плінність кадрів. Зараз, наприклад, на підприємстві не вистачає близько сорока робітників. Чи ж єдиним виявляється цей невітний факт, а чи крім нього на заводі впадають у вічі й інші «білі плями»?

НЕЗАДОВОЛІЛЬНО поставлена тут робота комсомольської організації. Переважна частина молоді затримується на підприєм-

стві не більше 10—12 місяців. Хіба можна вести мову про підвищення кваліфікації молодих виробничників, з яких через кілька років складатиметься основне робітниче ядро заводу? Що робить керівництво комсомольської організації, щоб молодь не залишала підприємства?

На ці запитання не знайшла переконливої відповіді член комсомольського бюро заводу інженер-технолог Любов Горбунова. Розповідаючи про найкращих виробничників підприємства, вона назвала серед них і Валерія Усеня, Тетяну Демешко та Наталку Браву, які навесні цього року розраховувалися з роботи.

— Чому розраховувалися?
— Їм треба готуватися до вступу в Інститут... Але ж бажало б вчитися мають змогу готувати себе до екзаменів, здебільшого без відвідування виробництва. І на відділення денного навчання, і на інші. Існує ж ніяк цілий перелік пляг для абітурієнтів-виробничників. Дуже дивує, що на підприємстві так легко розстаються з молоддю. Не таємниця — трапляється таке переважно там, де ідейно-виховна робота формальна.

На заводі є багато досвідчених робітників, котрі могли б стати наставниками для молодшої зміни, прищепити любов до праці, допомогти обзавестися з колективом і підвищити професійну майстерність. Та поки що над цим тут не задумувалися, а Раїса Смеречинська, майстер однієї з найголовніших на заводі дільниць розкладних ліжок, вважає, що в цьому, мовляв, і потрібні нема.

Чому б таким молодим слюсарям-складальникам, як Тамара Міхтеєва, Валентина Цюпа, Ліза Придвор, що вже тривалий час і досить успішно працюють на виробництві, не взяти під опіку новоприбулих на завод юнаків і дівчат? Морально-політичні якості молоді від такої підтримки залежать не

менше, як і від добре організованого ділового змагання, про що на підприємстві, м'яко кажучи, теж пора б повести серйозну розмову. Підсумки соціалістичного змагання тут піби й підбиваються, але, як виявилось, випел переможцям трудового суперництва уже кілька місяців не влучався. Тому й не відомо, хто сьогодні серед комсомольців і молоді заводу попереду. На запитання про особисте соціалістичне змагання завальник шихти Володимир Урсаленко і слюсар-обкатник Степан Лапа лише руками розвели. А це і є достатньою ілюстрацією до того, як молодь заводу ознайомлена з умовами та формами соціалістичного змагання.

У ЧАСТЬ молодих виробничників в громадському житті підприємства зводиться в основному до кількох суботників. А культурно-масові заходи — до спроб організувати колективні походи на вистави, концерти. Щити ж стінгазет (і дільничних, і загальнозаводської) — голі. Серед заходів, які вживались для поліпшення виробництва продукції — кожного рейду «Комсомольського прожектора» по використанню робочого часу і боротьбі за якість. То хіба ж буде така стінга преса користуватися в робітників заводу належним авторитетом?

Звичайно, при такій сонливій громадсько-політичній і культурно-масовій роботі, яку ми виявили в комсомольській організації підприємства, інтереси молодих виробничників будуть зводитися лише до місячної платні. А звідси, як результат, — і невисока якість, а нерідко й брак, і низька кваліфікація, і сумні нарікання на плінність кадрів.

П. КУЦЕНКО,
спискор «Молодого комунара».

ПІЯЦТВУ — БІЛІ

ЗАПИТАННЯ ПО СУТІ

(РЕПЛІКА)

Рекордсмени бувають різні. Один, скажімо, б'є світовий рекорд, інший — випадкового перехожого, один перепливає на яхті море, інший намається випити море... горілки. І як не «усіляке діяння є благо», так і не всі з них заслуговують на добре слово.

Серед тих, хто в петверозому стані і вже не із своєї волі потрапляє у відділення внутрішніх справ міста Новоархангельська, «першість» належить представникам комсомольської організації колективу імені Кірова. Цього року працівники міліції привели до свідомості аж сімнадцять людей з цього господарства. А один з них, Петро Аудейко, побував у відділенні тричі! Причому, його «відвідування» кожного разу «соліднішали»: штраф, повторний штраф, десять діб.

У цей же час в комітеті комсомолу колгоспу — ані чичирк. Згідно планів роботи комсомольської організації, тут вирішується багато питань. Не знаходиться часу лише для одного: боротьби з пияцтвом.

Секретар комітету комсомолу Олександр Олійник дещо здивовано вислухав перелік шанувальників «зеленого змія». Виявляється, про декого він не знав зовсім.

Слід віддати належне Олексію: він не шукав неправдоувань, визнає, що

дійсно ганебні випадки мають місце, обцяя, що з улюбленими Бахуса буде проведено виховну роботу. В колгоспі на обліку 113 комсомольців, співвідношення 113:7 явно на користь виховного моменту. Дивно лише, як це не помітили самі комсомольці?..

Читають цю репліку в колгоспі імені Енгельса, в районному споживчому товаристві, в міжколгоспній будівельній організації, і, напевно, думають: «А у нас все гарзд!» І дарма так думають. Бо й їхні комсомольці встигли «відзначитись». У кого один, у кого два... А якщо усіх їх зібрати, тих, хто пиячить саме в райцентрі, то вийде такий немаленький гурт... Добре, хоч зарплата не у всіх в один день. Бо допомогти працівникам міліції привести до порядку підпалених громадян нікому. Ще з весни в РК ЛКСМУ ведеться розмова про створення оперативного загону. І з весни другий секретар райкому І. Александрова оптимістично завіряє: — Буде загін! Тож і запитавмо його: «А коли?»

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
м. Новоархангельськ.

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ. БУЛІЦЯ КАРЛА МАРКСА НА ПЕРЕДЬОМУ ПЛАНІ — ЛЕНІНСЬКИЙ ПОСТАМЕНТ ШАНІ.
Фото В. КОВПАКА.

ГОМІН ЖИВ

Углиб степів, по гомінливій трасі
Правуєм липня сонячне кермо,
Така навкруг довершеність і ясність
В ці дні, що ми жинами їх зваємо.
Гречок хлопоче плинть рожево-біла,
Знадлива даль — волошками з-під брів,
І гонить хвилю нива споважила,
Немов ріка виходить з берегів.
Та вже комбайни, вивірено й гірко,
Крізь ранню рань,
Крізь пізно поночінь, —
Тримаючися спільної загінки,
Суперно розвертали широчінь,
Коли ж спада на мить ярочність там тиша
Відлунне піснями даліна,
Увесь наш світ просторіша й світліша
В сяйливих шумах-пошумах зерно.

Петро КУЦЕНКО.

м. Кіровоград.

ДОРОГА НА ФЕРМУ

Професію багато. Обери свою

Мабуть то про нас, доярок, народна мудрість каже: «Робота людина — досвіття». Адже, певно, найпершими на селі піднімаємося ми. Кожного ранку, яким би він не був, поспішимо до ферми. Там чекають на нас наші красуні.

Професія майстра машинного доіння не з легких. І така, що безвідповідальних не потерпить. У цьому твердо переконана, хоч і працюю не так давно. В 1973 році закінчила Цибулівську середню школу і вирішила йти на молочно-товарну ферму до рідного колгоспу «Заповіт Леніна».

Свою групу корів я вже знала давно. А вже раніше дуже часто приходила на ферму. Доярки доували мені доглядати їх. Значило, не два десяти як тепер. Починала з однієї. Пригадую, як та, перша, майже не віддала мені своє молоко. Я розгубилась. А старші друзі впокоювали і радилі: «Ти з нею ладно поведись. Кілька разів на день заглянь до неї, щоб вона прозуміла тебе». Скористалась їх порадою і справи пішли на краще. Незабаром я вже турбувалась про доярок корів. А паставниці стежили за кожним моїм кроком, турботливо допомагали. Для них не стало

новиною моє рішення йти після школи працювати на ферму. Підтримали і ще уважніше почали придиватись до моїх дій. Я ж прислухалась, бо дуже хотілось починати своє трудове життя вприві з ними. Як тільки-но прозвучав останній дзвінок, я відразу прийшла на ферму. «Тепер не залишу своїх підопічних і на мить», — подумки дала собі слово.

На 1974 рік я взяла зобов'язання надіти близько трьох тисяч кілограмів молока. Знаю; скажете, що це не великий рубіж, коли в області вже доять більше чотирьох тисяч. Та для мене це буде просто початком. Вже зараз я бачу, що зобов'язання перевиконаю, а там і вищі надії не тільки мріятимуться. Головне в моїй праці — творчо підходити до неї, щодня думати про перспективу, розширювати свої знання. Так, приміром, наш колгосп споруджує зараз молочно-товарний комплекс на дві тисячі голів. Це буде справжня молочна фабрика, де праця майстра машинного доіння пов'яжеться з найпередовішою технікою. Я вже з

нетерпінням чекаю, коли закінчиться будівництво і готуюсь до цього. Багато читаю різної спеціальної літератури. Тим, хто мріє про нашу спеціальність, так скажу — добре оволодівайте фізикою, хімією, математикою, біологією. Без них на молочно-товарній фабриці не обійтись. А я твердо переконана, що незабаром такої будуть у кожному колгоспі.

Певно, серед малих і дорослих не знайдеться людини, котра не любила б чи то вареників у маслі, чи то смачного молока.

Без нас, без нашої праці не скуштувати їм таких справ, а Батьківщині не мати достатля молочних продуктів.

Тож закликаю вас, дорогі друзі, йти працювати на ферми, на поля колгоспні, щоб своєю працею примножувати матеріальні цінності нашої Вітчизни.

Л. КОРЯТЕНКО,

майстер машинного доіння колгоспу «Заповіт Леніна» Знамянського району.

МІНІСТР відповів, що міркування, висловлені лікарем, обговорювалися на колегії Міністерства охорони здоров'я. Діяльність сільських комісій, як це пропонує кореспондент, буде ближчим часом відновлена. Прийнята також пропозиція про організацію соціалістичного змагання між сільськими дільничними лікарнями на честь 30-ї річниці Жовтня.

Ну, а щодо Урлейки міністр висловлював сумнів, чи практично здійсниме шефство між лікарнями, яких розділяють сотні кілометрів. І з цим не можна було не погодитися.

В конторі колгоспу — Феодосій Деомидович свій чоловік. Дарма, що не завжди бажаний для тих керівників, які діють за

ганізує громадське харчування для трактористів і опікуються праць старілими. Багато зусиль коштує йому реалізація давньої ідеї будівництва дитячих ясел для дітей робітників і службовців. Дзвінки до керівних осіб, поїздки в область, затяжне листування — все це забирає море часу.

Обсяг і масштаби діяльності простого лікаря з Добрянки співмірні з масштабами діяльності державного діяча.

Феодосія Деомидовича глибоко хвилюють питання культури села, проблеми відпочинку молоді. В місцевій пресі з'являється майже стенографічний запис його бесіди з молодим спеціалістом, який тільки-но закінчив інститут і прибув у Вільшанку.

На пропозицію прочитати лекцію для колгоспників, юнак відповів:

— Я приїхав сюди лікувати людей, а не читати лекції.

«Володимир Базилевський»

ДЕЛЕГАТ КОНГРЕСУ

документальна повість

принципом — хоч і трава не росте.

— Невгомонний, настирливий чоловік і в обходженні грубуватий, — скаржився якийсь один з таких керівників, збираючи зморшки на перенісці, — пристає до тебе, як ренієх до козуха. І доки свого не доможеться, не відстане.

У пам'ятку «ображеного» була нещодавня Історія з будівництвом мосту. Міст через Сухий Ташлик, споруджений до війни, (також з ініціативи лікаря), зруйнували фашисти. Проходила час, а правління колгоспу все зводило зі зведенням цієї край необхідної споруди. Навесні, коли Ташлик розбухав і виходив з берегів, частина села практично була відірізана. Це створювало додаткові господарські і побутові труднощі. Медперсонал лікарні також був позбавлений вчасно подати допомогу.

Викладаючи всі ці факти, Гетьманець до хрипоті в голосі доводив необхідність дружнo зрадити справі. Значайно, якщо казати по щирості, то міст збудували б і без втручання головного лікаря. Але скільки б часу було змарновано даремно — місяць, два, чотири, можливо рік?

Оті давні, ще довосенні навантаження, знову лягли на плечі. Як і колись, очолює агітколлектив, читає лекції, навчає допризовників, «боліває за розвиток спорту». І, звичайно ж, недремним оком агронома оглядає господарські здобутки артілі, зважає її перспективи.

Часом його лікарська і агрономічна практика знаходять несподіваний вияв. Під час посівної, на жнивях, особливо на прополці бур'янів у багатьох колгоспників тріскалися руки. Гетьманець пропонує свою емульсію для пом'якшення шкіри. Не така це вже й заслуга? Можливо. А все ж для жінок — полегшення.

Він — щодня серед людей, тому добре знає їх потреби. До нього звертаються як до лікаря і як до депутата районної та обласної Рад депутатів трудящих. Але передусім, — як до людини. Чуйної, безкорисливої, готової на перший поклик прийти на допомогу.

Лікар очолює бригади сприяння міліції і виховує школярів, ор-

— Та зрозуміте ж ви, — відказав тоді Феодосій Деомидович, — що в селі люди чекають приїзду не просто медика. Чекають людину освічену, розумну, одне слово інтелігентну. Може не всі прийдуть до вас на прийом, але всі знатимуть, що ви сказали про той чи інший філім, як ви повели себе на людях. Відшнїи кожен ваш крок — на видючі...

Можливо, саме під впливом цієї розмови і написав статтю в газету «Труд», про відповідальність спеціаліста, про пасушчі сільські проблеми.

«У нас багато працівників, які люблять танці, музику, сцену, але маю гуртки художньої самодіяльності і Укрімає де розвивати свої здібності, задовольняти свій потяг до мистецтва. Ми не часто маємо можливість подивитися новий філім. Одну й ту саму картину нам, трапляється, присилають по кілька разів. Так філім «Людина в футлярі» — 6 раз. Зважте самі — хто піде його дивитися?»

За завданням Міністерства охорони здоров'я УРСР Феодосій Деомидович разом з групою інших лікарів їде на кілька днів у Бесарабію, з метою налагодження там роботи сільських дільничних лікарень. Відшнїи він — делегат багатьох союзних і республіканських нарад і з'їздів, учасник майже всіх обласних урочистостей.

Добрянська сільська лікарня — визнана кращою на Україні. Сюди, за досвідом приїжджають медики з різних кінців республіки. Лікарняне містечко активно утверджується. З побудовою головного корпусу кількість стаціонарних ліжок зросла з 35 до 60. Строго ведеться облік і диспансеризація вагітних, мал'яриків, туберкульозних, інвалідів війни.

Рік 1948. Указом Президії Верховної Ради УРСР за багаторічну сумлінну трудову діяльність головному лікареві Добрянської сільської дільничної лікарні присвоєно звання Заслуженого лікаря УРСР.

(Далі буде).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

(Продовження. Поч. в номерах за 11—29 червня, 2—30 липня).

КІРОВОГРАДЦІ—У ФІНАЛІ

Шість днів на Кіровоградському стадіоні спортивного клубу «Зірка» продовжувалися зональні змагання на першість Центральної Ради Всесоюзного студентського ДСТ «Буревісник» з футболу.

В іграх брали участь п'ять команд — представники Ризького політехнічного, Московського енергетичного, Ленінградського технологічного, Кіровоградського педагогічного інститутів та Калінінградського вишого інженерного морського училища.

Добре провели весь турнір ризькі студенти. Вони завдавали поразки з рахунком 2:1 нашим землякам і москвичам, у ворота ленінградців забивали один м'яч, а калінінградцям — три. В результаті прибалтійці стали переможцями зони.

Невдало розпочали поєдинки кіровоградці. Перший матч з москвичами проходили непружено і закінчилися бойовою нічиєю — 0:0. Матчі з ленінградцями і рижанами наші студенти програли з однаковим рахунком — 1:2. Перед останнім туром кіровоградці мали одне очко із шести. Для того,

щоб зайняти друге місце, їм потрібен був антраш у калінінградців з перевагою у два «сухих» м'ячі. Гра була цікавою. Штурм воріт майбутніх інженерів-моряків не затихав. Одну із атак використав Віктор Дехтяр — 1:0.

А на останній хвилині Василь Пістоль забивав другий вирішальний гол. Отже, друге місце в Кіровоградцям, які разом з рижанами здобули право продовжувати боротьбу за звання чемпіонів товариства «Буревісник» у фінальних поєдинках, які відбудуться на початку вересня в Калюзі.

КУБОК У ДОЛІНЦІВ

Команди майже всіх районних рад добровільного сільського спортивного товариства «Колос» брали участь у розгравці кубка обласної ради свого товариства з футболу.

У фінальному матчі, який відбувся у Малій Висні, господарі поля зустрілися з спортсменами Долинської. Активнішими були гості. Вони двічі примусили маловисівців розпочинати з центра поля.

Долинців натгороджено дипломами першого ступеня і перехідним кубком обласної ради товариства «Колос».

В. ШАБАЛНІ.

м. Кіровоград.

ЖУДИ ПИТИ ВЧИТИСЯ

КИРОВОГРАДСЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4 ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ на 1974—1975 навчальний рік

на навчання за такими спеціальностями:

зі строком навчання 3 роки: токарі, слюсарі-ремонтники, слюсарі-інструментальники по виготовленню і ремонту штамів, пристоювань, прес-форм, слюсарів-сантехніків; приймаються юнаки (а на спеціальність токарі — і дівчата) з освітою за 8 класів у віці 15 років;

зі строком навчання 1 рік: слюсарі механоскладальних робіт; приймаються юнаки і дівчата у віці 15 років з освітою за 8—10 класів. Всі учні забезпечуються безкоштовним триразовим харчуванням, обмундированням і спеодягом. Учням з сімей інвалідів Великої Вітчизняної війни і праці

надається обладнаний гуртожиток.

Всі учні забезпечуються підручниками з технічних і загальноосвітніх предметів. Крім того, всі учні одержують 33 проценти від зарплати під час виробничої практики.

Після закінчення училища випускникам видається диплом про закінчену середню освіту і присвоєння розряду за спеціальністю, а ті, хто закінчив однорічний курс навчання, одержують атестат за спеціальністю і присвоєння розряду.

Учні, які закінчили училище з відзнакою мають право вступати у вузи поза конкурсом.

Початок занять 1 вересня 1974 року.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, свідоцтво про народження (а 16-річним — паспорт); довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартку розміром 3x4 см.

Прийом документів провадиться щодня з 9 до 18 години, а в неділю — з 9 години до 14.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Жовтневої Революції, 20.

Телефони: 2-37-50, 2-36-73, 2-31-41.

ДИРЕКЦІЯ.

5 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — «Тобі, юність». (М). 10.00 — «Очевидне — неймовірне». (М). 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Кольорове телебачення. Програма науково-популярних фільмів. (К). 12.00 — «Наші гості». (К). 12.45 — Художній фільм «Саджанці». (К). 16.30 — Тележурнал «Партійне життя». (Львів). 16.55 — Для дітей. Телефільм «Шестаста сторінка». (К). 17.25 — «Живна — ударний фронт». (Ужгород). 17.40 — «Реакційна суть українського буржуазного націоналізму». Передача 1. (К). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. «Дзвіночок». (М). 18.30 — «Зустрічний чай» Калузької області — у дії». (М). 19.15 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.50 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Нема диму без вогню». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Молоді голоси». Всесоюзний телекурс. I тур. (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Спортивний щоденник. (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Кольорове телебачення. Програма науково-популярних фільмів. (К). 12.00 — «Наші гості». (К). 12.45 — Художній фільм «Саджанці». (К). 15.45 — Кольорове телебачення. Фільми 6-го всесоюзного конкурсу телефільмів. (М). 16.00 — «Маленька школа». (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Фільм — дітям». «Микола-паровоз». (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Музичний фільм «Один, два, три...». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «В ім'я миру». (Одеса). 19.45 — Я. Купала. «Зруйноване гніздо». Вистава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Зруйноване гніздо». (К). 22.20 — «На лапах республіки». (К). 22.25 — «В сузір'ї народів-братів». Концерт. (Дніпропетровськ). 23.15 — Вечірні новини. (К).

6 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Творчість юних». (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Нема диму без вогню». Художній фільм. (М). 11.10 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 15.45 — «Шахматов». Телевізійний документальний фільм. (М). 16.05 — «Вчені — селу». (М). 16.35 — До 30-річчя визволення Радянської України під німецько-фашистських загарбників. «Шляхами бойової слави». (Львів). 17.15 — «На голівках напрямках п'ятирічки». (Донецьк). 17.30 — Музичний антракт. (К). 17.40 — «Реакційна суть українського буржуазного націоналізму». Передача 2. (К). 18.00 — «Кіровоградщина живе!». (Кіровоград). Виступ секретаря Знам'янського міського Компартії України тов. Береста В. І. 18.15 — «Дітям про зліри». (Лейпциг). 18.30 — «Людина і закон». (М). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Шахтар». (Донецьк) — «Динамо». (К). (Донецьк). 20.45 — Концерт. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Телевізійний фільм-спектакль «Слово Андронікова». (М). 22.35 — Інтербачення. Кольорове телебачення. «Танцювальний зал». (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. (К). 11.10 — Кольорове телебачення. «Скарби народу». (К). 11.55 — Музичний фільм «Завжди з нісено». (К). 12.10 — В. Шекспір. «Зимово казка». Вистава. (Запоріжжя). 16.35 — «Фільм — дітям». «Рита». Художній фільм. (М). 18.00 — «Піонерське літо». (Одеса). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 18.45 — «Поради лікарів». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Художній телефільм «Принц та жабра». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Першість СРСР з футболу. «Чорноморець» (Одеса) — «Карпати» (Львів). Відеозапис. 2-й тайм. (К). 22.15 — «На лапах республіки». (К). 22.20 — Мультифільм для дорослих «Кримська легенда». (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 18 м. КОМСОМОЛЬСЬКА

оголошує прийом учнів на 1974—1975 навчальний рік

Приймаються юнаки та дівчата з освітою за 8 класів. Строк навчання 3 роки.

Училище готує: малярів (будівельних); облицювальників - плиточників, штукатурів; арматурників - електрозварювальників; електрослюсарів; слюсарів - сантехніків, електрогозово-арювальників; столярів (будівельників); мулярів монтажних конструкцій. Для придбання професій столярів-тепларів, штукатурів-малярів — строк навчання 2 роки.

Із строком навчання 1 рік можна набути спеціальності: мулярів по будівництву промислових і громадських будівель і споруд; продавців продовольчих товарів.

На навчання за професією продавця приймаються дівчата з освітою за 10 класів не молодші від 17 років на початок навчального року.

Зарховані до училища забезпечуються безкоштовно гуртожитком, парадним і робочим обмундированням, 3-разовим харчуванням.

Продавці продовольств забезпечуються гуртожитком і стипендією в сумі 30 карбованців на місяць.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, свідоцтво про народження або паспорт, документ про закінчення 8—10 класів, характеристику зі школи, довідку з місця проживання із вказанням складу сім'ї, 6 фотокартку розміром 3x4 см, медичну довідку (форма № 286).

Прийом документів до 25 серпня 1974 року. Початок занять 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: м. Комсомольськ, Полтавської області, вул. Строна, 23, МПТУ № 18. ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 3 ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, вугільних шахт і розрізів міста і області з числа юнаків і дівчат, які мають середню освіту, а також молоді, демобілізовані з лав Радянської Армії — із строком навчання — 1—1,5 року, а з освітою за 8—9 класів у віці 15 років із строком навчання — 2 роки. Прийом провадиться з таких професій:

із середньою освітою: прохідники вугільних шахт, машиністи електровозів, слюсарі-ремонтники, машиністи гірничо-транспортних машин і механізмів, токарі по металу, водії-автослюсарі, продавці промислових товарів, продавці промислових товарів (1 рік навчання), слюсарі-інструментальники, слюсарі по складанню металоконструкцій, слюсарі-ремонтники, електрослюсарі підземних робіт широкого профілю (1,5 року);

з освітою за 8—9 класів: електромонтери по ремонту і монтажу промислового електрообладнання, слюсарі по ремонту металоконструкцій і промислового обладнання, токарі по металу, слюсарі-інструментальники, слюсарі-авторемонтники (2 роки навчання).

Учням гірничих професій із середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців на місяць, учням із середньою освітою, які навчаються за спеціальностями металістів і продавців виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців. Учням з восьмирічною освітою виплачується стипендія у розмірі 23 карбованців 50 копійок.

Учні всіх спеціальностей при проходженні активної виробничої практики на підприємствах одержують додатково до стипендії 33,3 проценти від заробленої суми. Учні, які навчаються на «відмінно», одержують підвищену стипендію на 25 процентів, а які навчаються на «добре» — на 15 процентів.

Ті, що гостро потребують житла, забезпечуються гуртожитком.

Учні, які мають середню освіту, можуть продовжувати навчання на вечірньому відділенні індустріального технікуму і філіалу Дніпропетровського гірничого інституту в місті Олександрії.

Відмінникам надається право вступу у вузи поза конкурсом.

Заяви про прийом до училища подаються на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності. До заяви додаються: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, довідка з місця проживання, характеристика зі школи, п'ять фотокартку (3x4 см.).

Прийом заяв у училище провадиться з 1 березня 1974 р.

Приймальна комісія по відбору працює з 23 до 28 серпня 1974 року. Початок занять з 1 вересня 1974 року.

Адреса училища: 317921, м. Олександрія, площа Кірова, № 18. Технічне училище № 3. Телефон: 37-4-03. ДИРЕКЦІЯ.

МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 26 в місті ДНІПРОРУДНОМУ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

Училище готує: облицювальників-плиточників, монтажників, слюсарів-ремонтників, слюсарів-монтажників, електромонтерів, електрослюсарів, слюсарів-монтажників.

Приймаються особи, що закінчили 8—10 класів. Учні після 8-го класу забезпечуються триразовим харчуванням і обмундированням. Учні після 10 класу навчаються 1 рік і забезпечуються стипендією в розмірі 30 карбованців на місяць.

В період виробничої практики учням виплачується 33 проценти їх заробітку. Після закінчення училища випускники направляються на підприємства Запорізької області.

Демобілізовані з лав Радянської Армії приймаються на спеціальності: машиніст бурових установок (із прискореним строком навчання і виплатою стипендії у розмірі 74 карбованці на місяць). Після за-

кінчення навчання направляються на роботу на Запорізький залізничний комбінат № 1 (житнуть в м. Дніпрорудному, розташованому у мальовничій місцевості на березі Каховського моря).

Учні забезпечуються гуртожитком гостинничного зразка.

Початок навчання з 1 вересня 1974 року.

Для вступу до училища необхідно подати такі документи: заяву, свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту (атестат), характеристику, довідку про стан здоров'я і про щеплення, 8 фотокартку (3x4 см), довідку з місця проживання і про склад сім'ї.

Адреса училища: м. Дніпрорудне, Запорізької області, проспект Ентузіастів, 19, МПТУ № 26. ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

оголошує прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення: на базі неповної середньої школи з спеціальностей: виробничі штамів і пресформ; обробка металів різанням; електроапаратобудування; на базі середньої школи з спеціальності: електрообладнання промислових підприємств і установок.

До заяви на ім'я директора технікуму слід додати такі документи: документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3x4 см, витяг з трудової книжки (особам, які мають трудовий стаж).

Вступники складають екзамени: на базі середньої школи: з російської літератури і мови або з української мови і літератури.

РН — ТВІР (ПО ВИБОРУ ВСТУПНИКА), з МАТЕМАТИКИ (УСНО).

НА БАЗІ ВОСЬМИРІЧНОЇ ШКОЛИ: з РОСІЙСЬКОЇ ЧИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — ДИКТАНТ (ПО ВИБОРУ ВСТУПНИКА), МАТЕМАТИКА — УСНО.

Особи, нагороджені після закінчення восьмирічної школи похвальною грамотою, середньої школи — золотою медаллю, — зараховуються в технікум без екзаменів.

Прийом заяв: від восьмикурсників з 1 червня по 31 липня, від десятикурсників з 1 червня по 14 серпня.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня. З 1 липня працюють підготовчі курси.

Адреса технікуму: м. Олександрія, Кіровоградської області, пров. Леніна, 62. ДИРЕКЦІЯ.

КИРОВОГРАДСЬКА ШКОЛА-ІНТЕРНАТ № 2

ОГОЛОШУЄ прийом учнів

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК У ВСІ КЛАСИ

До заяви на ім'я директора необхідно подати: свідоцтво про народження (в оригіналі), особову справу із школи, медичні довідки, довідки про склад сім'ї, заробітну плату батьків, пенсію, аліменти.

Адреса школи-інтернату № 2: м. Кіровоград, вул. Короленка, 4. Телефон 2-42-55. ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.